

AUGUSTIN

Zpravodaj farnosti svatého Augustina v Brně

květen 2024

Výlet sboru školních dětí

foto: Vít Horník

Vsobotu 13. dubna jsme byli se sborem v Olomouci. Byli jsme se kouknout na konec vysvěcování nového arcibiskupa. Poté jsme šli na zmrzlinu. Po velmi dobré zmrzlině jsme se šli podívat za otcem

Josefem. U něho jsme měli spoustu sladkostí. Také jsme šli na dětské hřiště a na minigolf. Pak jsme si užili hezký výhled na řeku Moravu a jeli zpět do Brna.

Sofi Grohová a Terezka Havlíčková

Rekonstrukce střechy farní budovy

Vsobotu 6. dubna byla zahájena dlouho avizovaná rekonstrukce střechy farní budovy. Šest statečných brigádníků se ujal úkolu vyklidit farní půdu, přičemž při této příležitosti zúčastnění nabyli nových životních zkušeností: např. že půda se vyklízí od sklepa, že žádný kontejner není dost velký a že k práci je třeba přistupovat s rozmyslem. Na fotografii je zachycen krátký pracovní briefing.

Petr Vrbacký

Slivovice měla 20 let... foto: Petr Vrbacký

Setkání synodních skupinek

Na výzvu Mons. Pavla Konzubla se během postní doby podařilo opět sejít téměř všem synodním skupinkám, které v naší farnosti vznikly již před dvěma lety. Tentokrát si skupinky vybíraly z několika – již konkrétnějších – témat Závěrečné zprávy ze syntézy synodálního zasedání biskupů. Kapitoly k výběru byly následující: Církev je posláním, Ženy v životě a posláním církve, Zasvěcený život a laická sdružení a hnu-

tí: charismatické znamení, Jáhni a kněží v synodální církvi, Biskup v církevním společenství, K církvi, která naslouchá a doprovází, Struktury spoluúčasti, a jedno téma, které bylo přidáno právě pro naši diecézi mimo závěrečný dokument: Pastorační rozvedených a žijících v neregulérních svazcích pro zmapování dosavadní praxe, zkušeností a návrhů pastorační rozvedených.

Marie Vichrová

Slovo úvodem

Vážení a milí farníci,

pokud jste se nenechali odradit nedůvěrou, zda v možnostech amatérů je zvládnout tak náročný opus – netrpíte předsudky vůči moderní hudbě – a přišli jste do našeho kostela na koncertní provedení muzikálu Jesus Christ Superstar, byli jste odměněni hned dvakrát. Za prvé nevídaným pohledem na kostel, zaplněný do posledního místa, jak se říká „na stojáka“; a za druhé nečekaně silným zážitkem z výkonů, které se před profesionálními scénami vůbec nemusely krčit.

A nadto bylo možné položit si několik vážných otázek. Ta první: Když se takto vzácně podaří zaplnit kostel díky něčemu, co lidi přitáhne, je to evangelizace? Za sebe si odpovídám: není. Většina lidí přišla na jedinečnou muziku, která shodou okolností zpracovává biblické téma. Neoslovuje je Ježíš, nýbrž Tim Rice a Andrew Lloyd Webber. Právě tak se většina lidí projde o Vánocích kolem betlému, a když už je to nezbytné, přijdou do kostela na pohřeb či svatbu. Možná dokonce (pro jistotu) zkusí nechat pokřtít své děti...

A ta druhá: Jak vlastně dnešní člověk vnímá Ježíše Krista? Zmíněný muzikál nabízí sugestivně vyjádřenou zkratku vloženou do úst Jidášových. Ten v úvodní písni protestuje vůči vznesenému nároku, „tak poslyš, Kriste, to už je trochu moc“ – jakož i dnešní člověk. A stejně jako naši současníci odchází zas jen s dalšími otázkami: „...co ti další tam nahoře, vyšli ti vstříc...? ... chtěl jsi zemřít dobrovolně, nebo to byl omyl...? ... já se tě jen ptám...“.

Poslední, teď už zase můj, náš otázka: Ale chce vůbec dnešní člověk slyšet – a především přijmout – jednoznačnou odpověď...?!

Je určitě dobře, když i díky muzikálu (přednášce, jarmarku, exkurzi...) kdokoli odejde z kostela s dobrým pocitem či pozitivním zážitkem. Ale k víře, k životu s Bohem může přiblížit zas jen život – přesněji řečeno neokázalý příklad celoživotní věrnosti tomu, co ústy hlásáme. *Váš farář Petr Vrbacký*

Stalo se

Sbírka na opravu střechy vynesla 48 014 korun a na Charitu 42 320 korun.

~

Na neděli Dobrého pastýře nás navštívil bohoslovec Matěj Rádsetouhal z farnosti Ochoz u Brna, aby nás povzbudil v modlitbě za nová kněžská a řeholní povolání.

Pokřtěni byli:

7. 4. Jindřich Marek Meduna
21. 4. Jindřich Marek Manga
21. 4. Damián Daniel Malůšek
28. 4. Adéla Magdaléna Černá

Svátost manželství přijali:

20. 4. Kateřina Kubíčková
a Václav Novotný
27. 4. Marie Nováková
a Lukáš Schejbal

Pohřby:

8. 4. Ing. akad. arch. Josef Konečný, CSc.
(*1952)

Zaznělo v kázání

Ježíš řekl: „Já jsem pastýř dobrý! Dobrý pastýř dává za ovce svůj život.“
o. Petr Vrbacký

Alžběta Ohřálová

Muzikál v kostele

Řeckovická schóla přišla se zajímavým nápadem na uvedení legendární rockové opery Jesus Christ Superstar v kostele, resp. hned ve čtyřech brněnských kostelích – jedním z nich byl i Sv. Augustin.

Dílo vzniklo v r. 1969, nejprve pouze jako album písní (1970), protože producenti v Anglii měli strach z jeho uvedení v divadle. Živě byl muzikál uveden v r. 1971 na Broadwayi, a teprve po úspěchu v USA se dostal zpět do Evropy (kupodivu se nejprve hrál ve Vilniusu a Budapešti, a teprve až potom v r. 1972 v Londýně). V r. 1973 vznikl první film. U nás byl muzikál uveden až po Sametové revoluci a hrál se v pražském divadle Spirála v letech 1994–98, v českém překladu Michaela Prostějovského, a dále třeba v Brně v Městském divadle od r. 2005. Jistě není bez zajímavosti, že autorům muzikálu, skladateli Andrew Lloyd Webberovi a textaři Timu Riceovi, bylo v době napsání opery 21, resp. 25 let.

Již o půl šesté byl kostel velmi slušně zaplněn a neustále přicházeli další lidé.

Ve třičtvrtě na šest organizátoři oznámili, že na faře už není jediná židle, protože všechny jsou v kostele. V šest už by se do kostela nevešla ani myš...

Během večera zazněla většina písní z muzikálu, s lehkým náznakem divadelního představení (i vzhledem k omezenému prostoru). Kapela, sbor i sólisté byli převážně členové Řeckovické schóly, z externích posil lze zmínit členy známé brněnské kapely Mošny: Davida Gtegora (v roli velekněze Kaifáše) a Jiřího Kačera Mrázka (v dvojroli velekněze Annáše a krále Heroda). Zaplněný kostel po zásluze odměňoval každou z písní velkým potleskem, a po závěrečném aplausu ve stoje se museli účinkující „vykoupit“ přídavkem. Řeckovické schóle patří za tento počín právem velký dík a uznání. A protože se našli soukromí dárci, kteří pokryli všechny náklady, mohl být veškerý výtěžek z dobrovolného vstupného darován Hospici sv. Alžběty.

Jakub Šebek

Hospodaření farnosti v roce 2023

Milí spolufarníci,

25. dubna 2024 projednala ekonomická rada hospodaření farnosti a účetní závěrku za rok 2023 a doporučila panu faráři její schválení.

Již pošesté si vám tedy dovoluji předložit výsledky hospodaření farnosti, a to za rok 2023. Loňské hospodaření farnosti bylo stejně jako předchozí rok ovlivněno zvýšenou inflací způsobenou zejména zvýšením cen energií z důvodu války na Ukrajině a sankcemi vůči útočníkovi – Ruské federaci. U výnosů došlo proti roku 2022 ke snížení o 4,63 %, náklady pak byly nižší o 6,49 %. Proti minulým obdobím došlo i v loňském roce ke zvýšení přijatého nájemného, jeho nárůst je proti roku 2022 o 31,34 %, čímž se jednak farnosti vracejí výdaje na rekonstrukci a vybavení bytu pro studenty, jednak pak farnost historicky poprvé zaplatí daň z příjmů za rok 2023 ve výši cca 16 tis. Kč, protože byl překročen limit pro úplné osvobození od této daně.

V loňském roce farnost neměla žádné investiční výdaje. Většina výnosů farnosti je i nadále složena z příspěvků nás farníků

formou kostelních sbírek či darů a většina provozních nákladů je pak tvořena náklady na provoz kostela a farního úřadu.

Jak tedy naše farnost v roce 2023 hospodařila?

Celkové provozní výnosy dosáhly v roce 2022 výše 2 284 145,43 Kč, provozní náklady pak 2 374 525,51 Kč. Hospodaření farnosti tedy opět skončilo v červených číslech, se ztrátou ve výši –90 380,08 Kč. Zde je však nutné doplnit, že mimo běžné provozní výnosy farnost získala ještě dalších 323 748 Kč ze sbírek na opravu střechy fary a 93 000 Kč z darů na stejný účel. Celková částka na opravu střechy se proti roku 2022 zdvojnásobila a k závěru loňského roku tedy dosáhla celkové výše 827 582 Kč, jež se zapojí do výnosů v době realizace této akce.

V loňském roce se konal farní ples, jehož náklady byly 73 564,37 Kč, výnosy pak 94 293 Kč, bylo tedy dosaženo zisku ve výši 20 728,63 Kč. Ekonomicky ztrátová, nikoliv však svým obsahem, byla naopak pouť do Hlubokých Mašůvek, která skončila ztrátou –4 159 Kč.

Jindřich Zuziak

Největší provozní náklady:

Sbírky odeslané biskupství	301 524,- Kč
Účetní odpisy	439 675,- Kč
Osobní náklady	431 842,- Kč
Ostatní služby	189 843,- Kč
Opravy majetku	32 501,- Kč
Spotřeba plynu	321 583,- Kč
Spotřeba elektřiny	98 414,- Kč
Poskytnuté dary	251 074,- Kč
Květiny	34 177,- Kč
Drobný majetek	27 723,- Kč
Ostatní materiál	43 056,- Kč
Literatura, tisk	29 490,- Kč
Bohoslužebný materiál	34 127,- Kč
Ostatní náklady	26 653,- Kč
Občerstvení na farní akce	92 599,- Kč
Vodné a stočné	10 445,- Kč

Hlavní zdroje provozních výnosů:

Kostelní sbírky	1 493 433,- Kč
Dary	303 025,- Kč
Nájemné	381 448,- Kč

Stav bank. účtu: 2 308 237,84 Kč
(k 31. 12. 2023)

Stav hotovosti: 80 134,- Kč
(k 31. 12. 2023)

Dlouhodobý majetek: 28 755 442,24 Kč

Rozhovor s P. Petrem Vrbackým u příležitosti 60. narozenin

foto: Jakub Šebek

Blíží se Vaše jubileum, jak se cítíte?

Teď zrovna, když mám kvůli bourání komína odpojený kotel a neteče teplá voda, se cítím docela zřetelně...

Vnímáte nějaký rozdíl, resp. posun od doby, co jste se v létě roku 2022 stal farářem u Sv. Augustina?

Ano, uvědomil jsem si, že dvakrát do stejné řeky nevstoupíš. Nebylo by reálné očekávat, že jeden farář bude jako druhý – právě tak jako ani jedna farnost není jako druhá. A důvodů to má spoustu: věk, povaha, doba, místo, aktuální nastavení... Nicméně začínám mít naději, že tím Bůh zase znovu (jako vždy spíše „za kulisami“) nějak pracuje k dobru věci. Pochopitelně to někdo ocení a jiný se musí trošku porovnat s realitou. Je v tom určitá spravedlnost: „každý chvíli tahá pilku“ ... Už mi pár starších farníků přišlo říct: máme tady teď zase my svého faráře.

Jak se vyvíjel Váš vztah k víře? Co ji posílilo?

Bez dramát a otřesů – chvála Bohu – ale i bez osvícení a zázraků. Moje víra je všední, tedy bez potřeby dělat kolem nějaké řeči a pózy. Tak nějak věří i moji rodiče, a že to je ve skutečnosti hodně hluboká víra mi dokázala naše nejčerstvější rodinná událost. Maminka nedávno trošku zdravotně zkolabovala a ocitla se na JIP, kde dva tři dny byla, jak se říká, „mimo“. V propouštěcí zprávě pak lékařka napsala: Je dezorientovaná, většinou mluví ve slangu. Moje sestra, která v nemocnici pracuje, se šla hned zeptat, co to znamená, že ve slangu. A dostala

odpověď: No, ona pořád říkala, „zdravas Maria, zdravas Maria...“ Tomu já říkám hluboká víra!

Za jakou životní lekcí jste při pohledu na svůj život nejvíce vděčný?

Ó těch by bylo! Nejvíce v semináři. Tam jsem mnohokrát obdivoval, jak se někdo, koho bychom klasifikovali jako adolescenta, pravdivě a poctivě pere o svou víru, povolání, vlastně celý život, a to bez našeho dospělého chytračení a předstírání, někdy proti celému světu a vlastně i proti sobě...

Které období bylo v dosavadním životě asi nejtěžší?

Teď asi nebudu diplomat: nejtěžší bylo přejít ze semináře do farnosti, honem dodávám, že ať už do kterékoli. Důvody jsem naznačil výše. V semináři nebylo nutno někoho přesvědčovat, že víra je vztah, a ne volnočasová aktivita, že Bůh není nějaké sociálně-psychologické něco, nýbrž „Ty“ plně lásky.

Co Vám pomohlo ho zvládnout?

Lidé, kteří (někteří dřív než většina) pochopili, co všechno ode mě nemůžou očekávat. A nabídli k tomu obyčejný, lidský a přátelský vztah.

Co Vás v roli kněze těšilo a těší? Proměnilo se to nějak?

Kdysi mi můj nezapomenutelný kolega u Sv. Tomáše, otec Josef Šik, řekl větu: Ty, když jdeš k oltáři, tak je na tobě vidět, že tam jdeš rád. To se nezměnilo dodnes. Já jsem u oltáře šťastný. A nic na tom nemění, že jsem zároveň celoživotní trémista, a vždy znovu jsem vnitřně sevřený třeba strachem z kázání – ostatně tomu větší nikdo ani nevěří...

Máte nějaké oblíbené modlitby nebo duchovní cvičení? Jaké?

Každoročně se snažím prožít týden na Velehradě, kde vždy v postním čase dává exercicie otec Vojtěch Šíma, někdejší nezapomenutelný rektor olomouckého kněžského semináře (mimořádně se tam už dlouho potkáváme s Josefem Novotným). Bývá to týden plný pokoje a laskavého, nadějeplného pohledu na život s Bohem. Tam jsem si potvrdil, že i ve zbožnosti platí, „méně je více“: otec Vojtěch drží jen dvě dvacetiminutové přednášky za den – ale kolik je z toho inspirace a povzbuzení...

Co Vás při aklimatizaci u nás překvapilo, ať už pozitivně či negativně?

Je pravda, že v semináři je člověk neustále uprostřed impulsů, reakcí, nároků, humoru a smíchu, studentské recese a provokování, ale také složitostí a velmi vážných a smysluplných rozhovorů, často v tu nejméně čekanou chvíli; v semináři není osamělý večer. Ale pozor: teď už jsem ve věku, kdy jsem za totéž (tedy za osamělý večer) vděčný. To byl jeden z důvodů, proč jsem otce biskupa prosil o vystřídání – už jsem cítil, že pro studenty to přestává z mé strany být uživatelsky schůdné, už měli pocit, že někdy přicházejí „nevhod“.

S čím tu nejvíce bojujete?

Se sebou samým, s vlastní pohodlností, skepsí a strachem. Se špatnou pamětí na lidi, na to, co jsem slíbil. S euforií, v níž jsem sliboval nemožné...

Naučil jste se něco nového? Získal jste nějakou novou dovednost?

Ano, znovu se učím přijímat, že člověk jako Boží nástroj je jenom služebník neúčinný, ale zároveň navýsost potřebný!

V prvním rozhovoru jste zmínil, že máte rád procházky. Máte na ně čas a prostor? Zaujalo Vás při nich něco?

Jejda! Ve zdejší čtvrti je nekonečné množství krásných domů...

Máte nějaké projekty nebo iniciativy, které byste chtěl ve farnosti realizovat?

Nemám a ani nechci mít. Ale dobře tomu rozumějte. Za prvé jde o to, že to má být farnost, kdo reflektuje, co chce a může nejen nabídnout, ale i dlouhodobě garantovat (faráři se mění, farnost zůstává...). Pak také mám velký otazník nad podstatou toho, co se nazývá (dnes frekventovaným) pojmem „evangelizace“. Začasté totiž zatím jde spíše o jednorázovou aktivitu, akci ve smyslu „udělejme dojem“, než o uvádění do podstaty víry. Neboli: co nabídneme lidem, jejichž zájem vzbudíme někde na pódiu? Bude to mít sílu, aby se už sami chtěli vrátit? Žijeme vůbec takovou víru, aby měla „právo“ evangelizovat? Kolik lidí z těch, co ochotně organizují různé aktivity a setkání, chodí pravidelně ke svátostem – když přece co jiného je víra, než důvěrné a intenzivní, intimní přátelství s Ježíšem...?

...pokračování na str. 4

Farní diář

5. 5.	Výročí posvěcení kostela
9. 5.	Slavnost Nanebevstoupení Páně
18. 5.	Diecézní setkání mládeže
19. 5.	Seslání Ducha svatého
26. 5.	První sv. přijímání
30. 5.	Těla a krve Páně
2. 6.	Farní den
7. 6.	Noc kostelů

Informace z farnosti

V neděli 26. května 2024 (o slavnosti Nejsvětější Trojice) při mši svaté v 9 hodin přistoupí děti z naší farnosti poprvé ke svatému přijímání. Jako v loňském roce se i letos dá očekávat prosba, aby při obsazování míst v kostele byla dána přednost rodinám prvokomunikantů, a tedy našemu eventuálnímu poznávání dosud nenavštívených kostelů a farností.

Tradiční farní den letos proběhne v neděli 2. června 2024 jako obvykle v areálu Starobrněnského opatství. Předpokládaný začátek bude ve 12 hodin, podrobnější informace o programu budou včas zveřejněny. Již nyní jste zváni, udělejte si poznámku v kalendáři!

V souvislosti s ustanovením nových akolytek z naší farnosti se chceme pokusit zase trošku rozšířit možnost donášení eucharistie seniorům či dlouhodobě nemocným farníkům. Pokud tedy víte o někom, kdy by měl o takovou službu zájem (zatím spíše v intervalu jedenkrát za měsíc, dle domluvy), zeptejte se ho, a pak dejte vědět. Podotýkám, že nejprve je nabídka směřována na ty, k nimž dosud nikdo se svatým přijímáním nedocházel. *Váš farář Petr Vrbacký*

Farní výlet

V sobotu 25. 5. v 10 hod. se sejdem ve Vranově u Samovýčepu pro dobré lidi. Půjdeme okruh cca 5 km. Cesta je schůdná i pro kočárky, kola, odrážedla. Výlet je určen pro rodiny a ty, kteří rádi pracují s dětmi. Můžeme se těšit na neformální rozhovory, nějakou hru a na konci samozřejmě na kofolu a špekáčky (vezměte si je s sebou). *Za organizátory se moc těší Hanka Podsedníková s rodinou*

...pokračování ze str. 3

Co byste chtěl ze svých zkušeností, ať už z duchovního nebo praktického života sdílet s mladšími generacemi?

Vůbec nevím, jak je připravit a dopomoci jim k takové víře, která ustojí i silně nepřátelské prostředí, jaké, obávám se, vůči nám navodí postupný rozklad společnosti a odcizení se člověka sobě samému, svému lidství. Když neuznáváme potřebu přijmout danost, určení a nárok bez sebelibosti či agrese, nezvládneme život. A ten přece přináší spoustu daností: Bůh lidstvu nepředložil stvoření jako nezávaznou variantu, určenou k naší následné diskuzi a opravám (když navíc ten jediný, kompetentní opravovat

„chybujícího Stvořitele“, Jára Cimrman, už nežije). Někdy mívám velkou tíseň, že třeba dnes všude kolem útočící genderová ideologie se stane stejným zločinem proti lidskosti a stejným pronásledovatelem křesťanů, jakým byl komunismus i nacismus. A to pak bude věru hrdinství, zůstat Bohu věrný.

Jaké gratulace nebo dárky Vás potěší?

Cokoli, co navýší můj (ve zdejší farnosti už tak nadstandardní) blahobyt...!

Za rozhovor děkuje a Boží požehnání pro všechno konání za celou redakci přeje

Jaroslava Otradovcová

Úryvek z Poselství papeže Františka k 57. Světovému dni sdělovacích prostředků k sedmé neděli velikonoční

Motto: Umělá inteligence a moudrost srdce: Na cestě k plně lidské komunikaci

Především odložme katastrofické předpovědi a jejich otupující účinky.

V době bohaté na technologie a chudé na lidskost musí naše úvahy začít u srdce. V Bibli je srdce místem svobody a rozhodování. Srdce zapojuje naše emoce, touhy, sny; je především místem našeho setkání s Bohem. Moudrost srdce je ctnost. Nechává se nalézt těmi, kdo ji hledají, a je viděna těmi, kdo ji milují. Doprovází ty, kdo jsou ochotni přijmout

radu. Je darem Ducha svatého, který nám umožňuje dívat se na věci Božíma očima, chápat souvislosti a odhalovat skutečný smysl. Bez tohoto druhu moudrosti se život stává mdlým, neboť právě moudrost dává životu „chut“.

Proglasáci zvou na Pout' sdělovacích prostředků do Křtin u Brna. V neděli 12. 5., mše v 10.30, biskup Pavel. Kolo-toče, stánky... www.pmkrtiny.cz

Úryvek z Poselství papeže Františka k 1. Světovému dni dětí 25. a 26. května 2024

Milé děti, váš první Světový den se blíží. Chci promluvit ke každému z vás. Jste v Božích očích vzácné. Nebyli bychom naživu, kdyby nás druzí nepřivedli na tento svět, nemohli bychom růst, kdybychom neměli druhé, které bychom mohli milovat a od nich lásku přijímat. Jste zdrojem radosti pro své rodiče a své rodiny, a také pro lidskou rodinu a pro církve. Naše radost roste do té míry, do jaké se o ni dělíme. Radost se rodí z vděčnosti.

Je skvělé trávit s kamarády čas: doma, ve škole, na faře i na hřišti, všude. Hrát si, zpívat, objevovat nové věci, bavit se, být spolu, nikoho nevykloučovat. Přátelství je nádherné a roste sdílením a odpouštěním, trpělivostí, odvahou, tvořivostí a představitostí, beze strachu a bez předsudků. Být spolu. Pokud chceme být opravdu šťastní, musíme se modlit,

modlit se každý den; modlitba nás spojuje přímo s Bohem. Bůh se na nás dívá očima milujícího otce a laskavé matky. Nezapomíná na nás, denně nás doprovází a obnovuje svým Duchem. Spolu s Marií a Josefem se modleme těmito slovy:

Přijď, Duchu svatý, ukaž nám svou krásu, odrážející se ve tvářích dětí na celém světě. Přijď, Ježíši, ty, který všechno tvoříš nové, který jsi cestou, jež nás vede k Otci. Přijď a zůstaň s námi navždy. Amen

Mladí od 12 do 25 let, v sobotu 18. 5. se můžete vypravit do Třebíče na Diecézní setkání mládeže. Přítomen bude i otec biskup Pavel. Budete bohatší o zážitky, podněty, myšlenky, přátelství, duchovní povzbuzení...

Více na mladez.biskupstvi.cz/dsm

Augustin • 9. ročník, číslo 91. • Datum vydání: 5. května 2024 • Další číslo vychází 2. 6. 2024 (uzávěrka 21. 5.).

Vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Augustina, náměstí Míru 377/7, 602 00 Brno. Tisk: Beez Bee, s.r.o., Mlýnská 264/56, Brno.

Redakce: Daniel Blažke, Martin Holík (kaplan), Gabriela Klačková, Marta Laudátová, Jitka Matějková (korektorka),

Lukáš Meduna (grafik), Petr Vrbacký (farář), Alžběta Ohřálová, Jaroslava Otradovcová, Filip Šebek.

www.augustinbrno.cz • e-mail: zpravodaj@augustinbrno.cz • Určeno pro vnitřní potřebu farnosti.

Přijímáme náměty a příspěvky do dalšího čísla zpravodaje. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky dle potřeby krátit a upravovat.